

mikroregion
HRANICKO

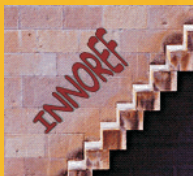
"Na cestě k udržitelnému rozvoji"

www.mikroregion-hranicko.cz

MIKROREGION HRANICKO

Projekt INNOREF

Projekt Inovace a efektivní využívání zdrojů jako hnací síly udržitelného rozvoje (zkratkou INNOREF) je mezinárodním projektem založeným na úzké spolupráci mezi Mikroregionem Hranicko regiony Friuli Venezia Giulia, regionem Umbria (oba Itálie) a regionem Západní Řecko. Projekt běží od poloviny roku 2004 do konce roku 2007 je financován z jedné z iniciativ Evropské unie INTERREG IIIC částkou dosahující 5,5 mil. EURO. Pro českého partnera projektu je vyčleněno v rozpočtu projektu částka dosahující 1,2 mil. EURO.

Cílem projektu je nastartování udržitelného rozvoje regionů prostřednictvím zavádění inovací a nástrojů pro efektivní využívání místních zdrojů založeném na principu partnerství mezi obcemi, neziskovými organizacemi, zemědělci a podnikateli.

Rozpočet projektu určený pro českého partnera umožnil aktualizovat střednědobou strategii rozvoje, rozběhnout Rozvojové partnerství regionu a založit výkonný Sekretariát, který se stal odborným, konzultačním i administrativním zázemím regionu pro rozvojové aktivity spojené s projektem.

V rámci projektu je financováno 8 sub-projektů, které jsou v souladu se strategií regionu a zlepšují situaci v důležitých oblastech rozvoje mikroregionu. Jedná se o tyto sub-projekty: Udržitelný rozvoj služeb cestovního ruchu, Regionální trh s biomasou, Prostorové plánování udržitelného rozvoje, Revitalizace historických center obcí, Efektivní využívání vodních zdrojů, Certifikace sektoru životního prostředí a Zefektivnění zdravotnických služeb.

Projekt INNOREF pomáhá mikroregionu nastartovat trvalý růst mikroregionu, který je založen na stabilní managementu rozvoje, partnerství, inovacích a efektivním využívání místních zdrojů. Tento trend bude pokračovat i po ukončení projektu v roce 2007 až k dosažení cílů vytyčených ve Strategii rozvoje Regionu Hranicko do roku 2013. Mikroregion se může díky projektu připravit na další období čerpání fondů EU pro léta 2007 - 2013 a výrazně tak posílit svoji absorpční kapacitu. Úzká spolupráce se zahraničními partnery přináší do regionu nové poznatky a umožňuje zapojení do dalších mezinárodních aktivit.

www.innoref.net

▼ Partnerský výbor v Hranicích
18.5. 2006 (ČR)

▲ Účastníci konference zástupců
sub-projektů v Patras 23.9. 2005
(Řecko)

MIKROREGION HRANICKO

Mikroregion Hranicko byl založen v roce 2001 obcemi ve správním obvodu města Hranic. Území mikroregionu leží na rozhraní mezi Moravskou bránou a Podbeskydskou pahorkatinou. Nadmořská výška území se pohybuje v rozmezí od 250 metrů n.m. v Hranicích po 502 metrů n.m. na Poštátsku. Osu oblasti tvoří ve východozápadním směru protékající řeka Bečva. Jejími největšími přítoky jsou pravostranné přítoky Velička a Ludina.

Ve 23 obcích mikroregionu žije přes 30 tisíc obyvatel. Dominantní postavení v tomto směru má město Hranice s téměř 20 tisíci obyvateli. Pouhé tři další obce mají nad tisíc obyvatel. Nejvíce, patnáct, je obcí s počtem obyvatel do pěti set.

Zajímavá místa regionu: Kunzov (romantická novogotická vila v podobě gotického hradu), Památník rozvodí (betonový obelisk), Poštát (jádro města prohlášeno v roce 2003 za městskou památkovou zónu), Puchart (zřícenina hrádku Pustý zámek), Větrný mlýn v Partutovicích (dřevěný mlýn z roku 1875), Větrný mlýn ve Skaličce (dřevěný mlýn ze začátku 19. století) a další.

Přírodní zajímavosti v regionu: Hranická propast, Národní přírodní rezervace Hůrka, Národní přírodní rezervace Nad Kostelíčkem, Přírodní rezervace Škrabalka, Poštátské skalní město, Přírodní rezervace Bukoveček a Dvorčák, Přírodní rezervace Doubek, Valšovická jezírka, Zbrašovské aragonitové jeskyně a další.

SEKRETARIÁT MIKROREGIONU HRANICKO

Sekretariát Mikroregionu Hranicko se třemi pracovníky byl zřízen jako zázemí pro realizaci projektu INNOREF v lednu 2005. Pracuje ve složení manažer rozvoje, asistentka-účetní a finanční manažer. Pro obce představuje sekretariát také poradenské a informační středisko v otázkách jejich rozvoje.

Sekretariát MR Hranicko má sídlo v Hustopečích nad Bečvou, náměstí Míru 21, v 2.patře obecního úřadu.

ROZVOJOVÉ PARTNERSTVÍ REGIONU HRANICKO

Rozvojové partnerství je regionálním sdružením místních samospráv, podnikatelů, spolků a zemědělců, kteří se rozhodli svými aktivitami a projekty přispět k naplnění principů udržitelného rozvoje obsažených ve Strategii rozvoje Regionu Hranicko. Ta stanovuje priority, do kterých bude následujících 7 let soustředěna realizace projektů.

Rozvojové partnerství vzniklo na počátku roku 2005 jako neformální sdružení několika regionálně činných institucí, které spojoval zájem o spolupráci na úrovni regionu a uvědomovali si význam principu partnerství. Její vznik byl také předpokladem úspěšné realizace mezinárodního projektu INNOREF, ve kterém podobný způsob regionální spolupráce zakládají partnerské regiony v Itálii a v Řecku. Na počátku roku 2006 Rozvojové partnerství uspělo v programu Leader ČR.

BÝŠKOVICE

Obec Býškovice se rozprostírá asi 9 km od Bystřice pod Hostýnem a 12 km od Hranic. Obec se nalézá na prehistorickém sídlišti nedaleko od „jantarové obchodní stezky“. Z nejstarších známek osídlení se na katastru obce nachází několik lokalit pocházejících z doby slezské kultury popelnicových polí, což je asi 1000-2000 let př.n.l. Avšak nejstarší písemná zmínka spadá do roku 1131, kdy se v pramenech uvádí název Výškovice, později přejmenován na Býškovice. To se psal rok 1474, kdy panství koupil Vilém z Pernštejna, majitel helfštýnského panství. V 2. pol. 16.stol. koupil Helfštýn i s okolními obcemi Václav Půta z Ludanic a od doby pobělohorské až do konce 19.stol. jej měl v držení rod Dietrichštejnů. V pol. 18.stol. obdržely Býškovice svůj obecní typář s výjevem rodového znaku právě Dietrichštejnů. Motivy jsou použity také v nových symbolikách Býškovic znaku a praporu. V zeleném štítě je stříbrný sloup mezi dvěma zlatými klasy, na středu sloupu je pak položen rodový dietrichštejnův štítek. Pšeničné klasy znázorňují zemědělský charakter obce.

Internetová stránka: www.byskovice.obecinfo.cz

BĚLOTÍN

Jméno Běloutín vzniklo přivlastňovací příponou ín ke starému jednoduchému osobnímu jménu Bělota. Poblíž ležící obec Černotín tvoří s Běloutínem jedinou antonymní dvojici na severovýchodní Moravě. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1201. V roce 1983 se s Běloutínem sloučily obce Kunčice, Lučice, Nejdek a Polom, v roce 1992 se Polom osamostatnila. Obecní pečeť tvoří srdce v pečetním poli, a ze srdce vyrůstají tři klasy. Ve 2. polovině 19. století se používala pečeť, která měla v pečetním poli postavu sv. Jiří na koni bojujícího s drakem. Obecní symboly byly uděleny v roce 1995 a autorem návrhu se stal Miroslav Paulů. Mezi obecní symboly patří znak a vlajka. Znak tvoří v zeleném štítě zlatý vzpínající se drak s krkem probodnutým červeným kopím se zlatým hrotem, jež vychází tlamou. Všemi nohama drží stříbrný štít s červeným heraldickým křížem. Vlajka je list, který tvoří tři vodorovné pruhy zelený, bílý a zelený, přes které je položen červený kříž.

V obci je fara, která je poprvé písemně doložena v roce 1499, zanikla za třicetileté války, v roce 1636 byla však obnovena. Nejstarší zpráva o místní škole pochází z roku 1640. V roce 1786 byla v obci postavena škola s jednou učebnou, ve které se učily i děti z Polomi, Lučic a Nejdku. V roce 1892 byla postavena nová školní budova u kostela. V roce 1921 byla založena česká menšinová škola. Nová školní budova byla postavena v roce 1984. Přiskolené obce Kunčice, Nejdek, Polom, Lučice zdejší malotřídní školy byly zrušeny v roce 1974.

Mezi významné památky obce patří farní kostel sv. Jiří, je to barokní jednolodní stavba z let 1754 - 1757 od architekta F. A. Grimma, kaplička sv. Jana Nepomuckého z roku 1852 a vodní předěl vyznačení geomorfologického rozhraní Baltského a Černého moře.

Internetová stránka: www.belotin.cz

VŠECHOVICE

Obec Všechnovice leží v jihovýchodním cípu okresu Přerov, na rozmezí dalších dvou okresů - Vsetína a Kroměříže a také na rozmezí dvou krajů: Olomouckého a Zlínského. Malebný kraj, zvaný Záhoří, je od jihu lemován Hostýnskými vrchy a od severu se v dálce modrají Oderské vrchy. Obcí protéká řeka Juhyně; patří k povodí Bečvy. Obec samotná je po mnoha desetiletí přirozeným hospodářským, kulturním a společenským centrem oblasti.

Přesná data o vzniku obce nejsou známa. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1281. Od roku 1532 do roku 1579 drželi Všechnovice s tvrzemi Skalička, Provodovice a Komárno bratři Jan a Jaroš Kunčičti z Kunčic a jejich potomci. Po Kunčických držel Všechnovice Jiří Vlk z Konecchlumí, který prodal léno roku 1583 Janu Želeckému z Počenic. V této době bylo na místě staré tvrze z roku 1378 postaveno renesanční jádro zámku s jeho erby a sklepy. Byl vystavěn i dvůr a z téže doby zřejmě pocházejí i usedlosti, které tvoří nepravidelnou náves.

Roku 1653 byla ve Všechnovicích s přispěním Želeckých postavena budova školy. Stejně tak farní kostel okolo roku 1757 a přestavba zámku v barokním slohu kolem roku 1770. V roce 1888 byla na násvi postavena nová školní patrová budova. Zdejší farní kostel Nejsvětější Trojice je významnou barokní stavbou a památkou obce. S přispěním tehdejšího vlastníka Všechnovic Václava Arnošta Želeckého byl postaven okolo roku 1756 - 1757.

Internetová stránka: www.vsechnovice.obecinfo.cz

POTŠTÁT

Někdejší město, dnes obec Potštát, leží pod jižními svahy Oderských vrchů severně od Hranic. Obec Potštát je spádovou obcí pro obce Kovářov, Lipná, Kyžlířov a Boškov. V samotném Potštátu lze obdivovat spoustu historických památek. Tvrz z roku 1377 byla ve 2. polovině 16. století přestavěna na renesanční zámek a ten byl v 19. století empírově upraven. Zajímavou památkou je hodinová věž na náměstí, postavená kolem r. 1700, kamenná polygonální kašna, morový sloup, socha sv. Floriána z r. 1766 a sousoší Kalvárie z r. 1748. Dalšími památkami v Potštátu jsou farní kostel sv. Bartoloměje; hřbitovní kostel Nanebevzetí P. Marie je stavbou z roku 1658 s bohatou freskovou výzdobou.

V Lipné je postaven dřevěný filiální kostel sv. Jana Křtitele z počátku 18. století.

V okolí Potštátu, při cestě do Hranic, nalezneme Potštátské skalní město, na kopci se vyjímá zřícenina hradu Puchartu. Přírodní krásy Potštátska lákají k výletům nespočet turistů. Z Potštátu lze po turistických stezkách dojít do osady Michalenka a dále do Boňkova a usednout v malebné hospůdce U tlustého Jana. Další trasa vede z Potštátu do Radkova a osady Kunzov, do Partutovic a obce Lipné, kde lze shlédnout již zmiňovaný dřevěný kostelík. V zimním období jsou zde velmi dobré podmínky pro milovníky zimních sportů, v blízkosti Potštátu se nachází lyžařské vleky.

Internetová stránka: www.potstat.cz

HORNÍ ÚJEZD

Tři kilometry jihovýchodně od Všechovic se na mírném návrší Kelečské pahorkatiny rozprostírá se v nadmořské výšce 285 - 367 m. n. m. vesnice Horní Újezd.

Nejstarší osídlení v lokalitě Horního Újezda dokumentují nálezy několika sekeromlatů z pozdní doby kamenné. Za "bernou minci" lze vzít rok 1371, kdy obec, která se tehdy nazývala Veliký Újezd, prodává Lucek z Domaželic a Újezda. V polovině 16. století se už jmenovala Vysoký Újezd. Pro rozlišení od jiných Újezdů si Horní Újezd přibíral různé přívlastky jako Veliký, Vysoký, Vyšší, Volaný. Dnešní název je poprvé zaznamenán v roce 1493 a od té doby převládal, ať už v české či německé podobě. Ojediněle se v letech 1869 až 1886 setkáváme s názvem Vrchni Oujezd.

Zajímavosti obce: farní kostel Narození Panny Marie, újezdská fara se připomíná již v době vzniku kostela, pět křížů: na hřbitově z roku 1870, Na Drahách z roku 1916, Na Záslatině z roku 1946, v areálu MŠ z počátku 20. století a na křižovatce na Vítovnici z počátku 20. století, z roku 1896 pochází budova bývalé základní školy, raritou je, že byla vystavěna za 32 týdnů. Nyní se v ní nachází stálá expozice „Jak se žilo v Újezdě“.

Internetová stránka: www.horniujezd.obecinfo.cz

SKALIČKA

První písemný zápis o obci je z r. 1328, jímž se obec uděluje do léna Vlčkovi z Domku. K významným památkám obce patří zámek s parkem, socha svatého Jana Nepomuckého z roku 1700 v zámečném parku, zvonička na návsi z roku 1790 a větrný mlýn z roku 1780. Obec má v současnosti 547 obyvatel.

DOLNÍ TĚŠICE

Dolní Těšice leží 11 km jihovýchodně od Hranic na mírném svahu zvolna klesajícím k Bečvě. Patří k velmi malým obcím. V současné době mají katastrální výměru 255 ha v nadmořské výšce 332m. n. m., z čehož velkou část zabírají lesy. Dolní Těšice jsou prastarého původu. Roku 1131 koupil olomoucký biskup Jindřich Zdík takřka celou východní Moravu. K obdělávání půdy byli povoláni kolonisté z Čech, kteří se zde usadili a založili obce Těšice (Čečice) a Všechovice (Čechovice). K významným stavbám patří kaplička postavená v roce 1906.

HUSTOPEČE NAD BEČVOU

Městys Hustopeče nad Bečvou leží v nejvýchodnějším výběžku Olomouckého kraje, na půli cesty mezi městy Hranice a Valašské Meziříčí, na pravém břehu řeky Bečvy v nadmořské výšce 275 m. n. m. První písemná zmínka o Hustopečích pochází z roku 1201. Od roku 1349 patřily bratřím Milotovi a Benešovi z Bránic, o deset let později je získali páni z Kravař erbu zavlnuté střely, kteří vlastnili i nejstarší městskou pečeť. Za této vrchnosti se Hustopeče staly městečkem, a to ještě před koncem 14. století. Od samého začátku 16. století se novými pány městečka stali Žerotinové, kteří si na místě dosavadní tvrze dali již na konci onoho století postavit zámek s nádvořím, mající ze tří stran vzdušné renesanční arkády. Pan Viktorin ze Žerotína byl horlivý stoupenec českých bratří, pro něž dal před svou smrtí (zemřel 1611) postavit nynější kostel Povýšení sv. Kříže, na jehož ohradní zdi byl postupně vybudován unikátní soubor čtrnácti barokních soch.

Roku 1693 se po několika kratších údobích jiných majitelů stali dalšími pány Hustopečci Podstatští z Prusinovic, ale nezůstali tu déle než do roku 1763. Roku 1799 zámek koupili baroni von Baillou, což byl rod francouzského původu, kteří na hustopečském zámku zavedli v minulém století vzorné hospodářství a zůstali na něm až do roku 1945.

V okolí Hustopeč nad Bečvou jsou velká štěrkopísková jezera s možností rekreace - vodní sporty, rybaření. S občanské vybavenosti nechybí v Hustopečích n.B. např. mateřská škola, základní škola, pošta, zdravotní středisko, lékárna, sportovní fotbalové a multifunkční hřiště, penziony, a další. Renesanční zámek s arkádovým nádvořím ze 3. čtvrtiny 16. století a kostel Povýšení sv. Kříže se souborem čtrnácti barokních soch na jeho ohradní zdi.

V současnosti se Městys Hustopeče nad Bečvou skládá ze čtyř částí, tj. Hustopeč nad Bečvou, Poruby (zde se např. nachází unikátní větrný mlýn holandského typu s otočnou střechou a malé letní kino), Vysoké (najdeme zde kapličku sv. Anny, jejíž střecha tvoří rozvodí Černého moře a Baltického moře) a Hranických Louček. Do Hustopeč nad Bečvou se nejsnadněji dostanete po silnici první třídy I/35 E442 nebo železnici č. 280.

Internetová stránka: www.ihustopece.cz

POLOM

Obec Polom leží 10 km severovýchodně od Hranic, je to poslední obec Olomouckého kraje, dále pokračuje Moravskoslezský kraj, nadmořská výška okolo 300 m. n. m. Celou obcí od západu k východu protéká potok Luha, který napájí soustavu polomských rybníků (40 ha). V obci se dále nachází cihelna, vyrábějící plnou cihlu. Zemědělská činnost je prováděna několika soukromě hospodařícími zemědělci. V rámci rekonstrukce železničního koridoru bylo postaveno nové nádraží ČD. V celé obci je vodovod, polovina obce je plynofikována.

OPATOVICE

Obec se výslovně připomíná až v roce 1477, kdy Jiří z Kravař vtělil do zemských desek Vokovi ze Sovince Helfštejnské panství, kde ve výčtu obcí jsou jmenovány i Opatovice. Rokem 1477 končí veškeré pochybnosti a nejasnosti, pokud jde o vznik obce, neboť zmíněný zápis do zemských desek olomouckých nenechává nikoho na pochybách, že jde o Opatovice u Hranic. Od roku 1766 je známo obecní pečetidlo k ověřování různých písemností. Obecní pečetidlo je uchováno dodnes a zachycuje na pečetním obraze mlátce mlátícího snopy. Opatovice leží půl druhé míle jižně od Hranic a půl míle západně od Kelče v kopcovité krajině tvořené západními výběžky Karpat v nadmořské výšce 291 m. n. m.

V dubnu 1869 byl položen základní kámen pro stavbu školy v obci, která byla ukončena v následujícím roce. V roce 1871 byla obec postižena velkým požárem. Těžce postižená obec byla tehdy podporována sbírkami z okolních obcí. V roce 1877 byla naproti škole postavena kaple sv. Mořice. V roce 1896 byl založen čtenářsko-pěvecký spolek "Záhořan", který přispěl k růstu kulturní úrovně a národní uvědomělosti obce. Od roku 1889 pracuje v obci Sbor dobrovolných hasičů a od roku 1947 rozvíjí svou činnost TJ SOKOL. Od roku 1947 hraje v obci kino "Záhoří". V roce 1956 bylo založeno menšinové JZD. Od roku 1976 jsou veškeré odpadní vody čištěny vlastní ČOV. Ve středu obce je od roku 1978 kašna se sochou dívky, která symbolizuje tzv. Záhořský vodovod. Od 12. dubna 1995 má obec vlastní znak a prapor. Od roku 1996 je celá obec plynofikována. Malebný zatopený lom leží u silnice spojující obce Hranice a Opatovice.

Internetová stránka: www.opatovice.cz

STŘÍTEŽ NAD LUDINOU

Obec Střítež nad Ludinou je podhorskou obcí na úpatí Oderských vrchů. Leží v úzkém táhlém údolí kolem potoka Ludiny. První písemná zmínka o obci je z r.1412, ale nálezy keramiky posouvají existenci obce k r.1262. Nadmořská výška je 250-500 m.n.m. V obci se nacházejí památky místního významu. Kostel sv.Matouše z r. 1822, čtyři kaple na návsi z r.1904 (postavené do čtyř světových stran), kaple sv.Barbory z r. 1887, kaple P. Marie Pomocné z r.1816, fara z r. 1772 a drobné sakrální památky. Vodní mlýn čp.2 - první zmínka v r. 1569, vodní mlýn čp.10, kolem r. 1830. Cyklisté a pěší turisté mohou využívat síť krajských cest a obecních polních cest a dojet po značených cyklotrasách do okolních obcí Olšovec, Partutovice, Jindřichov, Nejdek a Bělotín. Z mnoha míst je při dobrém počasí výhled na Moravskou bránu a také na Beskydy.

ÚSTÍ

Obec Ústí se nachází na levém břehu řeky Bečvy asi 5 km východně od Hranic v průměrné nadmořské výšce 260 m.n.m. První písemná zmínka o Ústí pochází z roku 1389. K dominantám obce patří socha P. Marie v Lípi z roku 1776, kaplička na Manině z 18. stol., budova školy z roku 1889 a kaple sv. Petra a Pavla vysvěcená v roce 1947.

V současné době má Ústí 546 obyvatel. Těm slouží obecní úřad, mateřská škola, I. stupeň základní školy, kulturní dům, knihovna s veřejným internetem, klubovna hasičské zbrojnice, kadeřnictví a prodejna Jednoty. Územím obce vede kromě mezinárodní cykloturistické trasy „Jantarová stezka“ mnoho dalších stezek místního významu. Občerstvení nabízí hospůdka U Čápa umístěná v centru obce, k dispozici je také sportovní areál, který zahrnuje víceúčelové hřiště pro 11 druhů sportů, dětské hřiště s průlezkami, 2 fotbalová hřiště a vyletiště ke společenským účelům. Je zde aktivní fotbalový oddíl TJ SOKOL na nedělní fotbalové zápasy se sjíždějí fanoušci ze širokého okolí. O sportovní vyžití se starají také Sbor dobrovolných hasičů a Asociace sportu pro všechny. Z kulturních akcí jsou každoročně pořádány plesy, tradiční vodění medvěda s průvodem masek, oslava dne matek, kácení máje, dětský den, pouť sv. Petra a Pavla, soutěž hasičů, setkání se seniory, ochotnické divadlo, vánoční koncert a koledování na Štědrý den. Obec Ústí se v rámci programu obnovy venkova zapojila do soutěže „Vesnice roku“, v roce 1999 obdržela zelenou stuhu za péči o zeleň, v roce 2001 bílou stuhu za práci s mládeží a v roce 2003 se stala vítěznou obcí v Olomouckém kraji, v celorepublikovém klání se umístila na třetím místě.

MALHOTICE

Internetová stránka: www.obec-usti.cz

Vesnice Malhotice leží asi 10 km jihovýchodně od Hranic, v nadmořské výšce 296-321 m. n. m. První písemná zmínka o obci pochází z r. 1317. Od roku 1420 je jako majitel zboží Malhotice uveden Jan z Malhotitz, v 16. století to byl Jan starší Obešlík z Lipultovic a po něm další příslušníci téhož rodu. V 17. století se panství dostalo do rukou příslušníků rodu Bujakovských z Knurova, kteří si jej podrželi až do 20. století. V roce 1926 podlehl statek pozemkové reformě, kdy část pozemků zůstala majiteli Bedřichu Bojanovskému a zbývající části byly rozkoupeny jako zbytkové statky. V areálu zdejšího parku, který byl zřízen pravděpodobně v 18. století a zrekonstruován v r. 2000, se nachází budova bývalého záměčku, jehož celkový stav odpovídá jeho stáří. V prvním patře budovy se dnes nachází mateřská škola, která také využívá části zámečského parku. Nové stavby v okolí záměčku, jako taneční parket a antukové víceúčelové hřiště, jsou v současné době zcela využívány. Budova záměčku, ve které sídlí obecní úřad vyžaduje rozsáhlejší rekonstrukci. V těsné blízkosti zámku se rozprostírá stará „Robotní lípa“, jejíž stáří se odhaduje na 600 let a jako památný strom je chráněna zákonem.

Internetová stránka: www.malhotice.obecinfo.cz

KLOKOČÍ

Vesnička Klokočí se rozprostírá pět kilometrů západně od Hranic v nadmořské výšce 278 až 288 metrů pod sráznými stráněmi posledních výběžků Oderských vrchů na katastrální výměře 370 hektarů.

Název obce Klokočí odvozují znalci od keře "klokoč", jehož plody - troujpouzdré tobolky - se objevují již na obecní pečeti z roku 1766. Už ve dvanáctém století žili v dnešní lokalitě Klokočí lidé. Tehdy bylo jejich hlavní obživou zemědělství, zvláště chov ovcí. První písemná zmínka o vsi pochází až z roku 1371.

Jednou z nejstarších budov v obci je starý selský dvůr ve čtvercovém uzavřeném uspořádání, který patřil až do roku 1923 hraběnce Antonii Althanové. Za zmínku stojí krásné vnitřní klenby, na kterých se bohužel podepsal zub času. V dobách rozvoje, kdy na statku byla zaměstnaná spousta místních, se zde choval skot, ovce a koně. V té době bylo v obci na 500 ovcí, které se vodily napájet k Bečvě. Tam až sahá katastr obce, sice úzkým výběžkem, ale dost širokým na hnaní stáda. Na památku sedmi mužům z obce, padlým za první světové války, byla v roce 1928 zasazena ve vestibulu školy, dnes obecního úřadu, pamětní deska.

Kapli byste v obci Klokočí marně hledali. Stavbu kapličky povoloval arcibiskup, obec Klokočí však nedostala nikdy souhlas. A tak je na bývalém obecním chudobinci jen věžička, ve které byl umístěn zvon, jímž se zvonilo poledne a večer klekání. Dnes je tento zvon umístěn ve zvoničce, kterou si postavili obyvatelé Klokočí v nedávné době, protože budova bývalého chudobince byla obcí prodána.

U všech čtyř příjezdových cest do Klokočí se tyčí čtyři kříže, jako němi strážci, u kterých se dříve lidé modlili a také loučili při pohřebních obřadech se zesnulými. Dominantou Klokočí dotváří dva platany, které dosahují stáří kolem 120 let.

Internetová stránka: www.obecklokoeci.cz

PROVODOVICE

Obec Provodovice leží 1,5 km jihovýchodně od Všechovic. Do roku 1960 náležela k okresu Holešov. V roce 1973 byla připojena ke Všechovicím. Od komunálních voleb v roce 1990 jsou opět samostatnou obcí s katastrální výměrou 325 ha v nadmořské výšce 364 m. n.m. Teprve po roce 1948 jsou silnicí spojeny se Všechovicemi a Komárnem.

Provodovice jsou jednou z nejstarších osad okresu. Již počátkem 14. století byly lénem biskupským. Před rokem 1302 byly manskou vsí v obhradi Šaumberku a jejich držitelem byl sám Mikuláš z Šaumberku, číšník biskupa Bruna i Dětricha, jenž za Provodovice konal službu hradčana na Novém Hradě. Místní jméno Provodovice vzniklo příponou -ovice k osobnímu jménu Provod, znamená ves lidí Provodových. Podle lidového výkladu obyvatelé konali povinnost doprovodu.

Internetová stránka: www.provodovice.obecinfo.cz

HORNÍ TĚŠICE

Horní Těšice se nacházejí asi 11 km jihovýchodně od Hranic. První písemná zmínka o Horních Těšicích pochází z roku 1141. K významným objektům v obci patří kaple z roku 1875 zasvěcená Panně Marii a kříž z roku 1886. Občanská vybavenost Horních Těšic je velmi kvalitní. Pro 160 občanů obce slouží místní knihovna, kulturní dům, restaurace, prodejna smíšeného zboží. Pro sportovní vyžití jsou k dispozici fotbalové hřiště a víceúčelové hřiště, které se v zimě mění v kluziště.

MILOTICE NAD BEČVOU

První zmínka o Miloticích nad Bečvou je z r. 1131, kdy jsou Milotice jmenovány na seznamu církevních statků olomouckého biskupství na známé listině biskupa Jindřicha Zdíka. Podle dat první písemné zmínky jsou nejstarší vesnicí Bečevské brány. Jejich starobylost dosud potvrzuje trojúhelníkový půdorys návsi, kde stojí kaple. V r. 1875 byla v Miloticích nad Bečvou postavena první škola.

PARTUTOVICE

Jedenáct kilometrů severně od Hranic se na Oderské vrchovině rozprostírá v nadmořské výšce 530 m. n. m. rozlehlá horská vesnička Partutovice.

Na přelomu 12. a 13. století se datují pověsti o založení osady Partutovice původně Bartolovice. Název obce se měnil od označení Partutovice, přes Bartotowicz až byl v roce 1905 ustálen jednotný název Bartelsdorf, Partutovice. První písemná zmínka o Partutovicích pochází z roku 1412. Po celý středověk byla obec součástí hranického panství.

První školu měla vesnice v roce 1780. Kapacitou přestala stačit a tak byla budova rozšířena přístavbou v roce 1866 a v roce 1932 byla postavena nová dvoutřídní škola i s bytem pro řídícího učitele. Místní kostel je zasvěcen sv. Mikoláši. Byl postaven v letech 1786 až 1789 z tvrdého zdiva na místě starého, malého a úplně sešlého kostelíka. Opraven byl roku 1855. V kostele se nachází barokní varhany. Nad kostelem se nachází barokní socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1802.

Dominantou Partutovice je větrný dřevěný mlýn, nazývaný beraní, neboli německý. Tato technická památka z roku 1837 prošla částečně rekonstrukcí a stále budí zájem turistů, a to nejen samotná stavba, ale i dochované vnitřní zařízení.

Z dalších odkazů minulosti zde můžeme najít celkem čtyři kamenné kříže, které prošly rekonstrukcí.

Obec je díky malebné, takřka panenské přírodě vyhledávaným rekreačním místem v létě turisty i cykloturisty a v zimě lyžaři, kteří využívají dva místní lyžařské vleky.

HRANICE

Město Hranice leží v prostoru Moravské brány (přesněji v části nazývané Bečevská brána) převážně na pravém břehu řeky Bečvy, v nadmořské výšce cca 260 m n. m. mezi Oderskými vrchy a Podbeskydskou pahorkatinou (Maleník). Bečevská brána má ráz ploché pahorkatiny, jejíž výškové členění je od 205 m n. m. do 366 m n. m. Hranice patří k městům s velmi zajímavým přírodním prostředím.

Byly citlivě založeny na terénní vyvýšenině v ohbí řeky Bečvy mezi toky Ludinou a Veličkou. Nachází se v prostoru, v němž se kumulují dopravní a inženýrské koridory na hlavním železničním a silničním tahu Olomouc-Přerov-Ostrava, s významnou odbočkou na Valašské Meziříčí, Beskydy, Vsetín a na Slovensko. Pro město Hranice je rovněž významné sousedství lázní v Teplicích nad Bečvou.

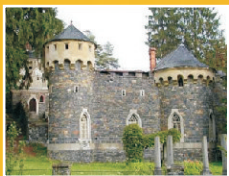

RADÍKOV

Internetová stránka: www.mesto-hranice.cz

Jméno obce vzniklo v roce 1850 Radelsdorf - Radíkov, od roku 1880 se pak používá název Radíkov. Název vznikl přivlastňovací příponou ov k osobnímu jménu Radík. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1365. Obec Radíkov má svou obecní pečeť, kterou tvoří sedlák, který vede pluh tažený vpravo dvěma koňmi, nad nimi letí hejno pěti ptáků. V roce 1833 byla v obci vystavěna malá nízká školní chaloupka o dvou světnicích. V roce 1882 byla obec odškolená od Partutovic.

Památky: Na návsi stojí kaple sv. Václava, Hrádek „Kunzov“ založil na okraji lesa při potoce továrník Antonín Kunz z Hranic. Jedná se o novogotický hrad, pojmenovaný po svém zakladateli „Kunzov“, je to rozlehlá zachovalá stavba z let 1907 - 1908.

ROUSKÉ

Obec Rouské, původně Ruské, je připomínána již v roce 1320. V obci se převážně zachoval charakter a urbanistická struktura původních selských stavení. Ovšem zemědělská výroba, která zde vždy hrála dominující roli, byla v minulosti zredukována. Věkový průměr obce je 36 let. Obec Rouské se nachází v Kelečské a Podbeskydské pahorkatině oblast Západobeskydské podhůří, v nadmořské výšce 372 m n.m. Obslužnost je zajištěna jednou autobusovou linkou Hranice - Všechnovice, která zabezpečuje základní potřeby občanů, jako je dojíždění dětí do ZŠ a MŠ, k lékaři, na poštu a dalším službám. Obec je od Přerova vzdálená 30 km a má stále nejbližší vazbu na nedalekou obec Všechnovice. Regionálním centrem a střediskem vyšší občanské vybavenosti jsou Hranice. Obec Rouské je držitelem ocenění Modrá stuha 2002, kterou obdržela v soutěži VESNICE ROKU 2002 za společenský a kulturní život v obci. Tuto cenu obdržela v rámci Olomouckého kraje.

Internetová stránka: www.rouske.obecinfo.cz

ČERNOTÍN

Východně od Hranic na území devonského vápence v nadmořské výšce 250 m. n. m. leží Černotín a jeho místní část Hluzov, se kterým se sloučil v roce 1983. Nejstarší pobyt lidí na Černotínsku dokládají archeologické nálezy v období mladšího paleolitu. Na Hluzovském kopci byly objeveny kamenné nástroje a Na Vápenkách v roce 1905

Černotínský bronzový poklad. V Černotíně je zemědělské družstvo, dva soukromí zemědělci, drobné živnosti jako stolařství a kožařství. V obou obcích jsou aktivní hasiči, sokol, oddíl kopané a hokeje, Junáci a další. Než byla postavena první škola v roce 1790, která sloužila i Hluzovu, učilo se v pastýrni. V roce 1872 byla přestavěna a v roce 1882 zřízena dvoutřídká. Dnes je v obci dvoutřídní ZŠ pro 1. až 4. třídu. Mezi památky v obci patří barokní kříž z roku 1836, farní kostel sv. Cyrila a Metoděje z roku 1863 a půlmetrový reliéf Ferdinanda z roku 1843. Za zmínku stojí stoleté lípy u hřbitova a přírodní zajímavosti jsou krasové jevy v lokalitě Propastsko a vstup do jeskynního systému Na Vápenkách.

Technickou památkou jsou tři vápenky. První pochází z období před rokem 1850 a patřila rychtáři Josefu Ochmanovi. Jeho dceru Annu si vzal Josef Schindler, který postavil druhou - vysokou pec, a to v roce 1862. Úvahy o Odersko-dunajském průplavu byly pro něj impulzem ke stavbě třetí vápenky - kruhové pece v roce 1870, přestavěné v letech 1994 - 2001 na Motorest.

ZÁMRSKÝ

Obec Zámrský se nachází na posledních výběžcích Karpat, poblíž řeky Bečvy, 10 km jihovýchodně od města Hranic. První písemná zmínka o obci je z roku 1131. Tehdejší osada však nesla název Zamrice. Jméno Zámrský má obec od roku 1881.

Historickou informací vztahující se k Zámrským je zmínka o lenním statku olomouckého biskupství v listině z roku 1141. Jednalo se o někdejší rytířské sídlo - o panský dvůr Kamenec, kde bývala dříve vesnice. Z minulosti se o Zámrských dochovalo dost zpráv z listin uložených v arcibiskupském archivu v Kroměříži. Jejich opisy obec pořídila v roce 1928 pro obecní pamětní kroniku. V roce 1868 byl v Zámrských postaven rodinou Krečmerů dřevěný větrný mlýn, který dosloužil v roce 1946. První škola byla ve vsi domácí, a to až do roku 1836, kdy byla na rozkaz farního úřadu v Kelči založena v Zámrských škola jako pobočka kelečské školy. Nová škola byla postavena v roce 1885. Obec dlouho neměla žádné silniční spojení. Až v roce 1896 se začalo se stavbou první silnice, spojující Zámrský se Skaličkou a Němeticemi. Dalším krokem bylo silniční spojení do Kelče, silnice byla postavena v roce 1912.

Členské obce Mikroregionu Hranicko: Bělotín, Býskovice, Černotín, Dolní Těšice, Horní Těšice, Horní Újezd, Hranice, Hustopeče nad Bečvou, Klokočí, Malhotice, Milotice nad Bečvou, Opatovice, Partutovice, Polom, Poštát, Provodovice, Radíkov, Rouské, Skalička, Střítež nad Ludinou, Ústí, Všechnovice, Zámrský

Další obce Regionu Hranicko: Hrabůvka, Jindřichov, Teplice nad Bečvou, Milenov, Olšovec, Paršovice, Rakov, Špičky

Sekretariát Mikroregionu Hranicko

náměstí Míru 21

753 66 Hustopeče nad Bečvou

Tel./Fax: (+420) 581 626 202

e-mail: kancelar@mikroregion-hranicko.cz

<http://www.mikroregion-hranicko.cz>

Projekt je spolufinancován z Evropské unie

North EAST South West

INTERREG I I I C

